

عنوان مقاله:

ارتباط غلظت دی اکسیدکربن و پارامترهای محیطی با علائم سندرم ساختمان بیمار در مدارس و منازل دانش آموزان شهرستان بابل

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 29، شماره 171 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا آقاری - *MSc Student of Environmental Health Engineering, Student Research Committee, Faculty of Health, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran*

عبدالایمان عموی - *Professor, Department of Environmental Health Engineering, Faculty of Health, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran . Environmental Health Research Center (EHRC), Health Research Institute, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran*

احمد زارعی - *Assisstant Professor, Department of Environmental Health Engineering, Faculty of Health, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran*

مجتبی افشارنیا - *Associate Professor, Department of Environmental Health Engineering, Faculty of Health, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran*

زهرا گرائیلی - *Ph.D. Student of Biostatistics, Biostatistics & Epidemiology Department, Babol University of Medical Science, Babol, Iran*

مهدی قاسمی - *Lecturer, Department of Environmental Health Engineering, Faculty of Health, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: عدم وجود هوای سالم در کلاس ها و منازل، سبب کاهش سطح سلامت و اختلال در یادگیری دانش آموزان خواهد شد. این مطالعه با هدف تعیین ارتباط غلظت دی اکسیدکربن و سایر پارامترهای محیطی با علائم سندرم ساختمان بیمار در مدارس و منازل دانش آموزان شهرستان بابل انجام شد. مواد و روش ها: جهت سنجش دی اکسیدکربن، دما و رطوبت از دستگاه استاندارد TES ۱۳۷۰ استفاده شد. گردآوری اطلاعات توسط پرسشنامه استاندارد "MM۰۴۰EA" و به صورت مصاحبه انجام شد. پژوهش حاضر در ۵ مدرسه در مقاطع ابتدایی، راهنمایی و دبیرستان و ۲۰ کلاس به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انجام شد. روش نمونه برداری دانش آموزان در هر کلاس به صورت تصادفی و پرسشنامه ها به صورت مصاحبه ای تکمیل شدند. برای تعیین ارتباط بین سندرم بیماری ساختمان و پارامترهای محیطی، از آزمون های آماری کای دو، ANOVA و T-test استفاده شد. یافته ها: در زمستان بیشترین علائم سندرم ساختمان بیمار، مربوط به خستگی (۸/۴۵ درصد) و در فصل بهار مربوط به سردرد (۳/۳۵ درصد) بود. آزمون T-test نشان داد که در زمستان (P=۰۲/۰) و بهار (P=۰۱/۰) در کلاس های درس و منازل دانش آموزان، بین دی اکسید کربن با علائم سندرم مزبور، ارتباط معنی داری وجود داشت. اما بین رطوبت و دما با این سندرم، ارتباط معنی داری مشاهده نشد. از میان ریسک فاکتورهای مورد بررسی در زمستان و بهار، سرو صدا به عنوان ریسک فاکتور آزاردهنده گزارش شد. استنتاج: نتایج نشان داد که غلظت دی اکسید کربن با ایجاد علائم سندرم ساختمان بیمار در دانش آموزان ارتباط معنی داری دارد. هرچند علائم سندرم ساختمان بیمار در دانش آموزان خفیف بوده، اما با توجه به شرایط نامناسب فیزیکی در بعضی مدارس و حتی منازل، باید بهینه سازی در این فضاها انجام شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1785916>

